

ORGANISTA

Rok VIII

luty 2005

73

Dar odpustu w roku Eucharystii.

Już od października Kościół żyje w szczególny sposób prawdą o Eucharystii. Jak wiadomo Ojciec Święty ogłosił ten rok rokiem Eucharystii. To nas mobilizuje i zobowiązuje zarówno do pogłębienia naszej wiedzy związanej z Najświętszym Sakramentem, jak i także do refleksji nad naszymi praktykami w tym względzie. Właśnie z tego powodu końcem grudnia Ojciec Święty, poprzez Penitencjarię Apostolską, udzielił łaski odpustu zupełnego wiernym odprawiającym niektóre z tych praktyk. Chciał bowiem pobudzić wiernych do zintensyfikowania pobożności eucharystycznej i do pogłębienia wiary w prawdziwą obecność Emmanuela pośród nas. Zostało to umieszczone w dekrete zatytułowanym *Miraculorum maximum* (Największy z cudów) z dnia 25 grudnia 2004 roku.

Tak więc zgodnie z tym dekretem łaska odpustu zupełnego została udzielona wszystkim, którzy uczestniczą uważnie i pobożnie (*attente ac religiose*) w celebracjach oraz praktykach pobożnych ku czci Najświętszego Sakramentu. Mogą one być odprawione zarówno w czasie uroczystego wystawienia w monstrancji, jak również przed samym Tabernakulum, w którym jest obecny Pan Jezus. Akcent został zatem położony na wyznawanie naszej wiary w rzeczywistą obecność Pana w Najświętszym Sakramencie.

Warto zauważyć też w tym dokumencie wielką troskę o chorych, szczególnie tych zmuszonych swoją chorobą pozostawać w domu lub w szpitalu. Choć nie mogą oni pójść do kaplicy lub do kościoła, to jednak nie zostali pozbawieni możliwości uzyskania odpustu zupełnego w tym szczególnym roku. Trudno tutaj nie dostrzec wpływu i specjalnej troski Ojca Świętego. Otóż ci wierni, jeśli tylko będą tego chcieli, mogą uzyskać odpust zupełny w tym roku udając się w sposób duchowy przed Tabernakulum. Tak wyrazi się ich wiara. W tym duchu wiary powinni także odmówić modlitwę „*Ojcze nasz*” oraz „*Wierzę*”, jednocząc się w ten sposób z całą wspólnotą ludzi wierzących, a także winni swoją wiarę w prawdziwą obecność Pana Jezusa wyrazić jeszcze jakimś aktem uwielbienia, jak np. „*Chwała i dziękczynienie bądź w każdym momencie*”, „*Niechaj będzie pochwalony*

Przenajświętszy Sakrament”, „*Wielbię Ciebie*” lub inny lepiej im znany. Ci chorzy, którzy ze względu na swoją niemoc nie są w stanie zrobić nawet tego, mogą się w duchu złączyć z tymi, którzy odprawiają adorację lub inne praktyki przed Najświętszym Sakramentem, ofiarując Miłosiernemu Bogu swoją chorobę, słabości i utrapienia życia.

Wszyscy kapłani, zakonnicy i zakonnice oraz wierni świeccy mogą natomiast uzyskać odpust zupełny za wspólnotowe lub prywatne odmówienie niesporów i komplety przed Najświętszym Sakramentem, zarówno w czasie wystawienia jak i przed Tabernakulum.

Niezależnie od roku Eucharystii Kościoł i tak związał na stałe łaskę odpustu zupełnego z pewnymi aktami pobożności eucharystycznej. Są to półgodzinna adoracja Najświętszego Sakramentu, odmówienie lub odśpiewanie *Przed tak wielkim* w Wielki Czwartek po Mszy świętej Wieczery Pańskiej, uczestniczenie w procesji eucharystycznej w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej i jeszcze inne.

Kiedy mówimy o odpustach, należy przypomnieć jeszcze czym jest sama łaska odpustu i jakie są warunki jego uzyskania. Otóż odpust jest darem łaski przez którą Pan Bóg pomaga człowiekowi naprawić skutki doczesne grzechu, odpuszczonego już w sakramencie pojednania. Te skutki doczesne, to między innymi nasze przyzwyczajenie się do czynienia zła. Łaskę tę otrzymujemy od Boga poprzez wspólnotę Kościoła. Ona bowiem, w całym swoim wymiarze (Chrystus, Matka Najświętsza, święci i inni nasi bracia), staje obok nas i wspiera nas w drodze ku lepszemu. W tego wynikają zatem podstawowe warunki do utrzymania odpustu, które obowiązują zawsze, niezależnie od tego z czym związany jest sam odpust. Chodzi tu zatem o odbycie (1) *spowiedzi sakramentalnej* (nie jest ona konieczna za każdym razem), (2) *zerwanie* z wszelkim przywiązaniem do grzechu i (2) *przyjęcie komunii świętej* jako znak wejścia na drogę nawrócenia oraz jako znak jedności z Kościołem (4) *modlitwa* w intencjach wskazanych przez Ojca Świętego. We wspomnianych zatem wyżej przypadkach odpustu przewidzianego w roku eucharystycznym te cztery warunki są również nieodłączne. Dopiero na ich fundamencie podejmujemy owe szczególne praktyki, dzięki którym możemy uzyskać łaskę odpustu.

SM

Sylwetki muzyków diecezji krakowskiej XX wieku – 8

Stefan Profic

Jednym z bardziej znanych organistów Krakowa był Stefan Profic. Urodził się 10 grudnia 1882 roku w Sułkowicach, zmarł 19 marca 1992 roku w Krakowie. W 1909 roku rozpoczął studia muzyczne w Krakowskim Konserwatorium Muzycznym. Zaraz po zakończonych studiach objął posadę organisty w Leżajsku (1913 rok), w styczniu 1915 roku był już organistą w kościele oo. Reformatorów w Wieliczce. W latach 1919-1927 był nauczycielem śpiewu w Państwowej Szkole

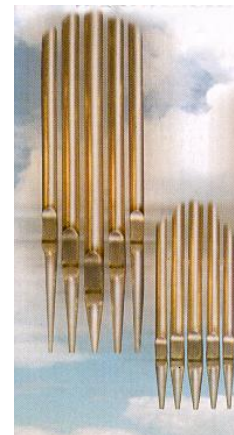
Realnej oraz Prywatnym Gimnazjum Żeńskim w Wieliczce. W latach 1924-1927 był dyrygentem chóru Towarzystwa Śpiewackiego *Lutnia* w Wieliczce. Po wygranym konkursie na stanowisko organisty i dyrygenta chóru w kościele NMP w Krakowie. W ten sposób w latach 1927-1977 pracował w tym jednym z najwspanialszych kościołów Krakowa. Był w tym czasie dyrygentem chóru *Hasło*. Prócz pracy w kościele parafialnym uczył także w Prywatnym Gimnazjum im. Jaworskiego w Krakowie oraz z Częstochowskim Seminarium Duchownym w Krakowie. W 1963 roku został odznaczony przez papieża Jana XXIII orderem *Pro Ecclesia et Pontifice*. Przez cały szereg lat był członkiem Komisji ds. Muzyki Kościelnej w Kurii Metropolitalnej w Krakowie. Doprowadził do wielu remontów oraz budowy nowych instrumentów w kościołach Archidiecezji krakowskiej. Był także kompozytorem utworów religijnych tych zawłaszcza na chór męski (przeszło 100 kompozycji). Jak zapisał J. Adamczyk, w opracowaniu o Stefanie Proficu: *był postacią niezwykłą, wspaniałym organistą, wybitnym dyrygentem, kompozytorem. Swoją działalnością dowiódł niezłomnego patriotyzmu.*

(J. Adamczyk, *Stefan Profic, organista kościoła NMP w Krakowie, dyrygent chóru Towarzystwa Śpiewackiego Hasło i kompozytor*, Kraków 2000, s. 26).

Ks. dr Robert Tyrła, PAT

O krakowskich organach

krótkie historyjki

4. Dominikanie

Ciekawe, iż „stare” organy Firmy Gebrieder Rieger, zazwyczaj traktowane jako fabryczne, mają swoją „czarną owcę”. W dodatku XIX wieczną. W tejsze Bazylice niejednen niedowiarek zmienił zdanie o tej firmie.

I za czyjąż to przyczyną?

- Niespełna 20-to głosowy (II / P), choć w rejestry bogatszy bo z multipleksem, z mechanizmem stożkowym, rejestrami pneumatycznymi, swym brzmieniem wciąż zadaje kłam wszelkim autorytetom, że tylko kłapa, że tylko setzer, że tylko duże, że tylko ... ech

Podobno to duch Barkera.

Podobno - to tylko akustyka

Podobno to tylko ... któż to wie.

Ja swego do końca nie zdradzę.

Lech Skoczylas

"Kult, jakim otaczana jest Eucharystia poza Mszą świętą, ma nieocenioną wartość w życiu Kościoła. ... ". Pobożność więc zarówno publiczna, jak i prywatna wobec Najświętszej Eucharystii winna być gorliwie wpajana również poza Mszą, ... "Jest więc zadaniem pasterzy Kościoła, aby również poprzez własne świadectwo

zachęcali do kultu eucharystycznego, do trwania na adoracji przed Chrystusem obecnym pod postaciami eucharystycznymi, szczególnie podczas wystawienia Najświętszego Sakramentu". *Redemptionis sacramentum*, 134.

Propozycje pieśni

2 lutego – Ofiarowanie Pańskie

w: - Gdy się Chrystus rodzi
procesja: Tron Twój Syjonie, S 107 *lub*
Przystrój ołtarz Twój, Syjonie, Ww t.I,1:
51.
p: - Niepojęte dary dla nas daje,
k: - Z nieba wysokiego, S 79.
d: - Czego chcesz od nas, Panie, Ww t.III,2:
129.
z: - Podnieś rękę... (Bóg się rodzi).

5 lutego – św. Agaty

w: - Pod Twą obronę
p: - Jeden chleb,
k: - U drzwi Twoich stoję, Panie
d: - Radośnie Panu hymn śpiewajmy, Ww
t.III,2: 160.
z: - Pobłogosław Jezu drogi

6 lutego – 5 niedziela zwykła

Chrześcijanin światłem, solą
w: - Pójdźmy do Pana (*ant.*), S 541
p: - O Maryjo, przyjm w ofierze, S 365.
k: - Przyjdźcie do mnie wszyscy, S 291.
d: - Panie, dobry jak chleb, S 283.
z: - Nie opuszczaj nas, S 226.

9 lutego – Środa Popielcowa

w: - Bądź mi litościw
posypanie pop.: Posypmy głowy popiołem;
Przed oczy Twoje, Panie.
p: - Wydawajcie owoce
k: - Bliskie jest królestwo Boże
d: - U drzwi Twoich stoję, Panie, S 272.
z: - Z tej biednej ziemi

13 lutego – 1 niedziela W. P.

w: - Pójdź do Jezusa (*por. ant. na wejście*)
p: - Wszystko Tobie oddać pragnę
k: - Jam jest chlebem żywym
d: - Pójdźcie błogosławić Pana, S 287.
z: - Boże mocny, Boże cudów
14 lutego – św. Cyryla i Metodego
w: - Boże obdarz Kościół Twój,
p: - Z rąk kapłańskich przyjmij, Panie,
k: - Jak miłe przybytki nam dał,
d: - Panie, pragnienia ludzkich serc, S 284.
z: - Idźcie na cały świat,

20 lutego – 2 niedziela W. P.

w: - Bliskie jest Królestwo..., Ww t.I,2: 111.
p: - Jezu Chryste, Panie miły, Ww t.I,2: 133.
k: - U drzwi Twoich, S 296.
d: - Niechaj z nami będzie Pan, S 533.
z: - W krzyżu cierpienie, S 149.

22 lutego – Katedry św. Piotra

w: - Boże obdarz Kościół Twój, s 563.
p: - Króla wznoszą się znamiona, S 119.
k: - Kłaniam się Tobie
d: - Cóż Ci, Jezu, damy, S 518
z: - Złącz, Panie, miłujących Cię, S 560 *lub*
Weź w swą opiekę.

27 lutego – 3 niedziela W. P.

w: - Bądź mi litościw, S 821.
p: - Jezu Chryste, Panie miły, S 113.
k: - Przyjdźcie do Mnie, S 291.
d: - Boże, jesteś moim Bogiem, S 562.
z: - Z tej biednej ziemi, S 241.

Bardzo prosimy o przesyłanie na poniższy adres wszelkich sugestii, uwag i informacji odnośnie biuletynu jak i życia liturgicznego w parafiach oraz wydarzeń w środowisku organistów. **Redakcja** dodatku do Biuletynu duszpasterskiego *Organista*: 31-004 Kraków, ul. Franciszkańska 3, w czwartki 10.00-11.30 tel. (12) 62 88 127; e-mail: ryrala@diecezja.krakow.pl Zobacz: www.aso.diecezja.krakow.pl oraz www.diecezja.krakow.pl/muzyka.